

Државина ствари није право које спречава извршење

(Из пресуде Привредног апелационог суда Пж 2568/16 од 26.01.2018. године)

"Према становишту Привредног апелационог суда, погрешан је закључак Првостепеног суда да у конкретном случају тужилац поседује право које спречава извршење. За одлучивање по тужби за проглашење о извршења недопуштеним битна чињеница је да тужилац на предмету извршења има право које то извршење спречава, спречавајући да се извршење спроведе на туђој имовини уместо на имовини извршног дужника. У конкретној правној ствари тужилац је доказао да има право државине на предметној непокретности на којој је одређено спровођење извршења. Међутим, по оцени Привредног апелационог суда право државине није право које спречава извршење. На основу достављених доказа од стране тужиоца у току првостепеног поступка утврђено је да је тужилац по основу Уговора о трајном преносу државине и права коришћења на непокретностима уз накнаду који закључен у Врању дана 28.06.2012. године између Предузећа као преносиоца и тужиоца као стицаоца, на тужиоца пренето право државине на згради трговине која се налази у Панчеву ул.укупне површине 600 м², уписане у лист непокретности бр. КО Панчево, затим право коришћења градског грађевинског земљишта под објектом површине 297 м². Решењем Републичког геодетског завода бр. 952-02-3175/12 од 05.09.2012. године извршена је забележба постојања уговора о трајном преносу државине и права коришћења на непокретностима уз накнаду у листу непокретности КО Панчево. Имајући у виду све напред наведено, тужилац је био у обавези да докаже да је на њега пренето право својине као право које спречава извршење како је у конкретном случају доказано а што се може утврдити и тумачењем члана 2 предметног уговора на тужиоца је пренето само право државине које чак није ни уписано у листу непокретности већ се и даље води као држалац непокретности Предузеће..... Све напред изнето упућује на закључак да тужилац није учинио основаним свој тужбени захтев те доказао да поседује у овом моменту право које спречава извршење и ли га чини недопустивим.

Чланом 20. Закона о основама својинскоправних односа прописани су начин и стицања права својине. Између осталог одређено је да се својина може стећи по основу самог закона, на основу правног посла, путем наслеђивања и одлуком надлежног државног органа. Чланом 70. Закона о основама својинскоправних односа дефинисан је појам државине и државину ствари има свако лице које непосредно врши фактичку власт на ствари, то је непосредна државина, док посредна државина се може дефинисати као државина ствари које има лице које фактичку власт врши преко неког другог лица, коме је по основу подуживања, уговора о коришћењу стана, закупа, чувања послуге или другог правног посла дала ствар у непосредну државину.

По оцени Привредног апелационог суда основани су жалбени наводи Туженог који указује да право којим Тужилац располаже није право које спречава извршење, те у вези са тим жалбеним наводима заузет је и став Привредног апелационог суда да право државине није право које извршење чини недопустивим и које спречава извршење."